

MatematikRevy 2016

Mussoline

skrevet af Freja '15, Ulrik '14, Marie '14 & Nicolas '15

Status: Færdig

(5 minutter)

Roller:

X (Freja)	Instruktør
M ()	Mussoline i en sortprikket kjole
A ()	Adolf med overskæg, taler med hæs stemme
R ()	Forvirret første års studerende - russer
E ()	Professor Evigglad
R1 ()	Kopi af rus

Rekvisitter:

Tændstiksæske i menneskestørrelse
Vodkaflaske

Lys op. M ligger midt på scenen og sover i en Tændstiksæske. Adolf kommer ind på scenen og vækker M.

A : Mussoline, Mussoline - Der kommer russer.

M : Men det er jo ikke August endnu, Adolf.

A : Ja. Vi er besat på alle seiten.

M : Mama mia. Hvad skal vi dog stille op? De kommer her med al' deres kop-spaghetti trods mine mange tiltag for instant rice.

A : Æh, det er altså ikke alt for godt, Mussoline. Du musst komme og helfen. Mussoline træder ud af sin tændstiksæske og gør Mussoline-honnør.

M : Det må jeg vel. Hvor holder de russer egentlig til?

A : Altså... jeg har dem ik' gesehen.

M : Så må vi hellere tage at finde dem.

A+M (*Synger mens de går rundt*): Bim bam pater, jeg er en grum diktator
Det eneste jeg drømmer om Det er at undertrykke folk Og afskaf'
det spaghetti-fis Og fylde hylderne med ris Bim bam pater, jeg er en
grum diktator. Bim bam pater, jeg er en grum diktator

A og M går ud af en scenekant mens de synger. Russer kommer ind fra anden scenekant med tom flaske vodka og lægger sig i Mussolines "seng". Mussoline og Adolf kommer ind igen fra samme side, mens de stadig synger.

M : Ih altså, Adolf. Du siger nogle fjollede ting engang imellem. Først sagde du "heil," og ikke "hej", og nu siger du, at der er russer, men der er ikke så meget som én lærebog i syne.

A : Aber Mussoline. Jeg har altså ein gesehen. Hvor kommer de overhovedet von?

M : Det er sådan et sted, der hedder gymnasiet, Adolf.

A : Ih altså... er der spændende?

M : Det er der sikkert, men det er ikke et sted for en ambitiøs ung mand med et usundt forhold til mål og middel. Men hvem er nu det, der ligger i min seng?

R snorker. Mussoline rusker i æsken.

M : Hvad tror du egentlig, du laver?

R : Det er jo September, så er det tid til at drikke sig æske stiv

A : Hvorfor skal vi hele tiden lave ordspil, bare fordi det er Matematikrevy?

M : Er du sådan en... rus?

R : Da.

M : Og har du... dine kammerater med?

R : Njet.

M : Så du er... alene?

R : Da.

A : Ingen kampvogne?

R : Njet.

M : Ingen bomber?

R : Njet.

A : Ikke engang ein klein kasteskyts?

R : (Holder flaske op) Molotov.

A : Dann er han måske slet ikke så gefährlich?

M : Så kan han måske komme med?

A : Das weiss jeg nu ikke. Hvad hvis han nu er gefährlich, Mussoline?

M : Pjat med dig.

R : Hvad I gør?

M : Vi skal ud og hverve folk til vores milits.

A (*Fornøjet og børneserieagtig*): Ja, og så skal vi verdensherredømmet über-tage.

M : Vil du være vores første mand?

R : Hvad I give?

M : National stolthed og fællesskabsfølelse!

R : Vodka?

A : Nein, nein... det er jo en børnerevy.

R : (*Bliver trist*)

M : Så, så. Måske, hvis det går rigtig godt kan vi også lave en revy for voksne.

R : (*Lyser op og siger optimistisk*) Så vodka?

M : Lige så meget, du kan sluge.

R : Så jeg følge med.

A, M og R vandrer derud af i samlet flok og synger bim bam pater. De går dog ikke alt for længe, før de støder på Professor Evigglad, der sidder med en appelsin i hånden.

A : HEIL!

E : (*Taber to appelsiner af overraskelse. Han samler dem op og smiler.*) Nej, den var hel. Nu er den to hele.

M : Hvordan gjorde du det?

E : Gjorde hvad?

M : Du lavede to appelsiner.

A : Ja, det var spændende!

R : Da.

E : Øh... det handler om at vælge noget, der er godt.

M : Bare noget, der er godt?

E : Ja altså... man skal faktisk være lidt kløgtig. Men hvis man drejer (evt. "drejer og deler") smart (*Går over og drejer på R*), så kan man løse tilsyneladende umulige problemer.

Der dukker en R mere op på scenen (rollen R1).

A : Das er jo ein endelig løsning... på das militsproblem.

M : Det er nemlig rigtigt, Adolf. Vil du slutte dig til os, hr...? (evt. "og sammen med os dividere et vincere").

E : Evigglad. De studerende elsker mig. Slutte mig til hvad, forresten?

A : Et tusindårsrige! Det bliver så sjovt!

E : Hvad skulle jeg med noget, der kun er endeligt?

A forsøger at svarer men M skærer ham af med ordene

M : Et millionårsrige!

E : Nej, I hører jo overhovedet ikke efter.

A : Et milia. . .

M (*Afbryder A*): Et uendelig-årsrige!

E : Findes sådan et?

M : Ikke endnu, men med din hjælp, tror jeg, at vi kan nå at erobre hele verden!

De går af scenen og synger bim bam pater

Alle : Bim bam pater, jeg er en grum diktator Det eneste jeg drømmer om Det er at undertrykke folk Og afskaf' det spaghetti-fis Og fylde hylderne med ris Bim bam pater, jeg er en grum diktator. Bim bam pater, jeg er en grum diktator

Lys ned.